

A. N. MŰZEM KÖNYVTÁRA
Hírlap-Könyvtár
Növekedéknapló
1894. évi. 105. sz.

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt
Fél évre 2 „
Negyed évre 1 „

Felolvas szerkesztő: F. Szmunkatúra:
Fehér János. Révész Lajos.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, araszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, esztendő minden megkezdett száraz szónál 50 szöggel több.
Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Reuter Igyűzőké” és a Magyar Távir. Iroda” hirdetői irodája Budapest, Gránátos-utca 1. szám.

Magyarország van!

E század elején Magyarország még egy darab Ázsia. Lakatlan mocsaras vidékek, mederváltó folyamok, műveletlen puszták, homokosivatagok közepett városoknak nevezett sárfészek-helységek, melyeket feneketlen utak kötnek össze. Pusztákon, erdőkön zsványoknak, betyároknak áll a világ. Az utazó végrendeletet tesz, mielőtt nekiindul s áldhatja a sorsot, ha hetek múlva épségben visszatérhet.

Ma egy egész vasúthálózat fonja keresztül-kasul az országot. S a merre a láthatár terül, hullámzó kalászsával borított rónák, mivel szőlőkertek, értékes erlők, telegesített puszták váltakoznak; a mocsarak helyén mintagazdaságok, a folyamok medrükbe szoríva, a rozszant viskók tömkelegei helyén emeletes paloták városai, körülkiszorúva gyümölcsös kertekkel. A rablóbandorok nem urai többé a pusztáknak; rend, közbiztonság minden zűgában a hazának, mely most már méltán válik be Európa közepének.

A század elején meg kellett akadályozni a gabona-kivitelt, hogy a nép éhen ne haljon és a ló-eladást külföldre, hogy gyalog ne maradjunk. Ma a magyar gabona versenyez a tengerentúli Európá piacán s tűzvérű paripáinkat ötvenezer számra viszik évenként a külföldre.

A század elején országos inség, általános tönkrevetés, semmi hitel; értéktelen terjedt földbirtokok, melyek nem adnak jövedelmet birtokosoknak, s adót az országnak. Ha van áldás, a termelő a föld szírába fullad; kivitelt semmi, a kereskedés nyomorúság, az ipar hálállan kenyér, melyet csak a céhrendszer dédelget, hogy az emberét eltartsa.

Most tiszzeressé fokozódott a termelés s azzal együtt járt a földbirtok emelkedése; okszérű beruházások, gépek végeznek a mezei munka nagyrészét s azokat hazai gyárak állítják elő. A magyar ipar és földmívelés virágzásnak indult. A belkereskedelmű összeköttetésben áll a nagyvilággal. Fiuménkből nagy forgalmú kikötő lett. Magyarország hitele egyenrangban áll tekintélyes külföldi államokéval,

a magánhitel hazai pénzintézetek tartják fenn. A törekvő ifjúság számára új éteipályák nyitlak meg, melyek biztos kenyeret adnak azoknak, a kik tanultak és dolgozni akarnak, s a becsület útján megmaradnak.

Mi volt Magyarország fővárosa a század elején? Kicsiny jelentéktelen és piszkos megyei székhely, majd a század negyedik tizedének a vége felé, 1838 után, egy romhalmaz, ledöntve az árvíz által. Ma Budapest a világ legszebb fővárosainak egyike, mely az idegenek bámulatát vívja ki pompás palotásoraival, három nagy álló hídjával, gyűlpontja a műveltségnek, hatalomnak és gazdagságnak, népessége föl millió föl szaporodva, állandó helye az országgyűlésnek és egyik székes fővárosa az uralkodónak.

És a nyelv? A magyarság? A század elején a mivel körök társalgása idegen szó; a törvénytudók, hittudósok nyelve a holt latin nyelv. A költő sír, kesereg, — meg sem hallják; ha meghallják, kinevetik. Magyar hírlap van kettő-három, az is csak bűjdokol, nyomda van az egész országra tíz; magyar író annyi, hogy mikor tudós társaságról van szó, mindenki azt kérdezi: honnan vegyünk embert hozzá?

Most van már egy nagy, minden szakmában kifejelett magyar tudományos és költészeti irodalom, mely az egész mivel világ becsülését bírja s idebenn a nemzet ismereteinek gazdagítására, lelkületének nemesítésére szolgál. Hírlapjaink száma legió. A magyar nyelv pedig kivívta a maga rangját a törvényhozás teremtőitől kezdve fel az udvari körökig, a trón menynezetéig és le a legvégső falusi iskola padjáig.

Magyarország van!

S a legteljesebb alkotmányos és polgári szabadság mellett Magyarországot a rend, trónját a nép szeretete tartja megszilárdítva. A magyar királynak legihívőbb testőrsége maga az egész nemzet.

Kitűphetetlen gyökeret vert a lelkekben az a kettős igazság, hogy a magyar nemzetnek, ha államalkotási küldetését teljesíteni akarja, azon trón körül kell csoportosulnia ösztön,

melynek menynezete alól Szent-István koránája ragyog szét az ország minden népeire; viszont e trónnak legszilárdabb talpkövé, oszlopát képezi az az igaz szeretet, melyet egy szabadságot élvező s e szabadságot államalkotási és közművelődési céljaira bölcsen felhasználó nép önkényt hoz eléje.

Nem sokára a honfoglalás ezredéves ünnepét fogja megülni e nemzet. Hármass hivatással bizta meg az országok ura, midőn a magyart ismeretlen hazájából e földre kihozta. E hármass küldetés: az államalkotás, a szabadság védelme s a közművelődés terjesztése.

Adja a Mindenható, hogy a mely nagy művet Árpád fejedelem megkezdett, azt dicső uralkodónk, felségesen országoló királyunk I. Ferenc József, az ezredik év betelével bekoronázhassa s még sokáig magasabbra emelhesse s a jövő századokban a magyar nemzet nagy hivatásának csak dicsőségese folytatása legyen, de soha se legyen vége.

Jókai Mór után.

F. M. K. E.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület a kormányhoz a nemzetiségi sajtó igazgatásának megakadályozás tárgyában az alábbi feliratot intézte.

Nagyméltóságú m. kir. miniszterelnök Úr!
Kegyelmes Urunk!

Mai napon tartott közgyűlésünkben beható tárgyalás alá vetjük Pongrácz György tagársunk azon indítványát, mely szerint a magyar országgyűlés képviselőháza felkérendő volna, hogy a sajtóörvény oly módosítását kezdeményezze, hogy a nemzetiségi lapokra nézve a sajtószabadság megszüntetessék.

Igazgató választmányunk javaslatához képest nem fogadtuk ugyan el ezen indítványt, egyhangúlag határoztuk azonban el, hogy feliratlal kérjük ki a magyar kormány különös figyelmét azon folytonos, következetes igazgatásra, mely a nemzetiségi lapok legnagyobb részében évtizedek óta megtorlatlanul folyik a magyar állam, a magyar nemzet ellen: Nekünk különösen a tót lapokat és azoknak köznépünkre való hatását van alkalmunk állandó figyelemmel kísérni és szomoruan kell konstatálnunk, hogy a pánszlavizmusnak, az állam egységének megbontására irányuló törekvéseknek a Felvidéken való rohamos terjedését ha nem okozta is, de kizárólag mozdítja elő ez a kis eszközzel, de jobb ügyhöz méltó, szit-

TÁRCA.

Dal.

Holdas éjjel a felhőtlen kék egen
Elmerengek a szép csillagseregen;
S ahol a nagy göncölszeker úgy ragyog,
Keresem a te halvány csillagod.

Amelyek oly bágyadt fényvel ragyognak
Azok közül választottad magadnak.
Jól is teszed, hogy nem a fényt keresed;
A kunyhóban van az igaz szeretet.

Beh szeretnék elbujdosni, angyalom,
Oda, ahol megenyhül a fájdalom.
S ahol az én szívem nem fáj, csak szeret,
Ott szeretnék elégedni teveled.

Kérdeztem is egy bús nyári akonyon
A kis szellőt: az a vidék hol vagyon?
De azt mondta; olyan földet nem lelek,
Olyan földet hasztalanul keresek.

Kutyánasszky Jenő.

Két problema.

Hibeszéles.
(A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája).
Írta: Kutyánasszky Jenő.

Rendesen négyen ültnak az asztalnál: az öreg úr, szép gesztenyebarna haju fiatal felesége, én és Pistika, a kisebbik diák.

Az öreg úr igen jó ember volt. El elbeszélgetett velünk, gyermekekkel, ha jövedéven volt, a mi egyébként, igen ritkán szokott megtörténni. Pistikától gyakran megkérdezte, hogy mi a lecke a latinnyelvből, elragoztatta vele a mensa, mensae-t, mert ő ahhoz igen jól értett. Velem paedagogiai dolgokról beszélgetett.

A szép asszony mindent nagy gyönyörűséggel hallgatta s ha okosan tudunk megfelelni, mellénk ült megismogatta arcunkat s azt mondta: »kis gyermekeim».

Naponkint az ablaknál várt haza az iskolából, s ha megpillantott, kiszaladt elénk, s egy jó nővér szeretetével és egy gyermek naivságával csevegte el a kaputól a szoba-ajtóig, hogy a kicsi galambfiak közül melyik tett nagyobb kísérletet, a repülésre? hogy miféle új szót tanult a papagály? sőt az sem maradt titokban, ha az étrendben valamellőnk kedves ételére került a sor.

Mindez jó lett volna, hanem mikor egy magunkra maradtunk, két nehéz problema zaklatta fel lelkünk nyugalmát, két nagy kérdést, melyekre tapasztalatainknak kopár mezején, lélektani ismereteinknek halvány világlánál nem találtuk meg a feleletet.

Az egyik problema ez volt: minő csillagzat vezérelte ezt a bajos, üde teremést a hatvan év felé hajló öreg úr karjaiba? a másik: hogy ez a különben nyájas arcú öreg úr, ily szép és kedves nő birtokában is, miért mindig olyan búskomor, mintha valaki vég-hetetlenül megbántotta volna? Mert elég hosszú életű a diványon, szótlanul bámult maga elé, vagy ki az ablakon a járó-kelkőre és futja a barna pipafüstöt fel egészen a régies boltzatig, az kanyargóva nyargalt fel, onnan vissza, míg végre az egész szobát eljarsz-

totta. Közben-közben megismogatta magas, kopasz homlokát, ősz fűrtét, hosszú deres szakálát, de hallgatni maradt.

Ilyenkor félve kérdeztük a szép asszonyt, hogy mi baja a bácsinak, hogy olyan kedvetlen és szomorú, talán megbántotta valamellőnk?

S ő mindig megnyugtatót bennünk.

— Ilyen szokott lenni mindig, ez az ő természeté, pedig senkire sem haragszik, mindenkit szeret, magukat is szereti, kis gyermekeim, hiszen oly jó ember I... Mi közben ismét megcirógott a szép asszony.

Egy napon feltűnően búskomor volt az öreg úr. Nem szót az ebédnél egy szót sem, Pistikával nem ragoztatta el a mensa, mensae-t, tölem sem kérdezte meg, mit magyarázott a Buvnyevác tanár úr a paedagógiaiból, keveset evett, s látszott az arcán, hogy sokat gondolkodik. — Ma ismét nagyon roz papja van — adá értésünkre a szép asszony. — Holnap reggel a Kovácsi pusztra megy a rokonokhoz, vadászatra. Oh! bar vidámabban térve haza!

A nyugvó nap véres pirja fűsséll vonta be a kis szobát, ahol az öreg úr a délután sötét pipafüst-fellegekbe burkolton töltötte. Este kedvesen bucsuzott tőlünk. Azt mondta, hogy korán indul, mi akkor még aludni fogunk. Mosolygásra nyílt ajkai sok szeretetről beszéltek, kék szeméből sok fájdalom és bűnhődés tükröződött vissza, míg kezeinket erősen szorongatta.

Az első estét otthon töltöttük, mert sok volt a lecke. Pistikának az egész igeragorás, nekem három paragrahus a paedagógiaiból és a didaktikából; mind a hat igen nehéz volt.

A szép asszony mellénk ült, s nézte, mint tanu-

Ced.

vós kitartással, előját mindig szem előtt tartó következettséggel működő tót sajtó.

Es e következettségben rejlik a pánszláv lapok veszedelmes hatásának legfőbb oka. Csak igen ritkán törnek ki fekeveszetti szenvedélyességgel, vagy kivételesen lázitanak nyíltan, hanem nincs sem a nagyobbnak, sem a kisebbeknek egyetlen olyan számuk, melyben ha nem a veséricsik-rovatban, úgy a tárcában vagy a hírek vagy éppen a szerkesztői üzenetek között ne foglaltatnék egy-egy közlémeny vagy legalább megjegyzés, mely bizalmatlanságot, majd ellenszenvet, végül gyűlöletet kelt más irányú lapoknál nem olvasó kis műveltségű közönségükben a haza és a magyarság ellen.

Es bár kétségtelen, hogy a nemzetiségi sajtó e káros hatását alig lehet a sajtó útján orvosolni, hogy tehát a sajtó korlátozatlanság szabadság mellett szóló érvek legnyomósabbika itt igen sokat veszít súlyából, mégsem tartjuk a bajok helyes orvosozásának a sajtó-szabadság korlátozását, nem tartjuk annak, mert a sajtószabadság a legfontosabb politikai jogok egyike, melyből midőn az azzal visszaélnék így büntetőnk, igazságtalanul fosztanók meg azokat is, a kik ezen jogukat nem használták fel a haza ellen.

Nem tartjuk annak, mert államiságunk minden intézménye a szabadság elvén épült, egy évezreden át, az ezen elvhez való ragaszkodás tartotta fenn a magyar államot, ez biztosította részére a külföldi tiszteletet, ez fejlesztette magygya polgárainak hon-szerelmét, ez volt erejének kiapadhatatlan forrása; ez elvtől való eltérés, egy fontos szabadságjog korlátozása szakított jelentene egy tíz századot ki próbált iránynyal, és könnyen válhatnak a közsza-badság más célzatu korlátozására irányuló törévké-sek kiinduló pontjává.

Pedig a milyen szilárd meggyőződésünk, hogy a magyar államnak egységesnek kell lennie, oly meg-ingathatatlanság hűséggel ragaszkodunk a szabadság szem-lemezhez, mely ezen hazát, és minden intézményét mindenkor áthatotta, és mely szellem uralmának fenntartása, fejlesztése és terjesztése képezik a ma-gyarság világ-történelmi hivatását a nyugat és kelet határára.

De nem tartjuk helyesnek a sajtószabadságunk indítványozott korlátozását azért sem, mert ez a nem magyar ajkú állampolgárok közigazgatás csökkenését, megbontana az állami jog egységét, az anyanyelv különbözőségéhez jogi következményeket fűzne, és ez által sokkal komolyabban veszélyeztetné az állam egységét, mint az egész nemzetiségi sajtó általunk egyenként éppen nem kicsinyített veszélyű igaztása.

1867 óta követünk nemzetiségi politikánk egyetlen komoly eredményét is kockáztatunk ezzel, azt t. i. hogy a nemzetiségeket nem ismértük el közjogi alanyokul, hogy államiságunk tud ugyan különböző anyanyelvű polgárokról, de nem tud e polgároknak ily alapon való szervezeteiről, nem tud nemzetisé-gekről, már pedig mihelyt a polgárok egy kategóriá-ját bizonyos jogok élvezetéből kirekesztjük, jogi létet adunk a természetes, tényleges állapotnak, öntu-datlanul magunk tettük meg az első lépést a nemze-tiségeknek éppen általuk oly forrást öhajított jogi szervezéséhez.

Ezen szempontok vezérelnek midőn az 1848-ik XVIII. t.cikk teljes terjedelmében való fenntartásat kívánjuk, de ezen szempontok kizárhatnak azon ki-vánásunk kijelentésére, hogy a jogegyenlőség és a sajtószabadság által szabott határokon belül az áll-amhatalom teljes erejével járjon el azokkal szem-ben, a kik a magyar állam törvényei által biztosít-tott sajtószabadsággal visszaélve, létalijában tá-madják meg a magyar államot; hogy a büntető törvény teljes szigorral hajtsassék végre a nemzetiségi sajtó-beli igaztokkal szemben is.

Pánszlávjaink nem birnak hajlandósággal a mar-tírságra. Ha meglátják, hogy nem elég a szavakban

valogatva látszólag ártalmatlan mezbe öltöztetni ha-zaruló gondolataikat; ha meglátják, hogy az igazság megtorló karja lesújt reájuk; akkor a viszonyokat ismerve állíthatjuk, hogy rövid idő alatt meg fognak szünni a nemzetiségi lapok piszkolódásai; nem fog-nak merészkedni ezen állam egysége ellen eddig üzött igaztásaikat folytatni.

Örömmel tapasztaltuk, hogy a Nagyméltóságod bölcs vezetése alatt álló magyar kormány már is na-gyobb szigorral jár el e nemzeti igaztással szemben, mint az előbb történt.

Ez bizalmat gerjeszt sziveinkben, hogy Nagy-méltóságod és a bölcs vezetése alatt álló kormány meg fogja hallgatni a nemzetiségi igaztást, melynek korlátozására a társadalom ereje magában teljesen elégtelen, az államhatalm minden rendelkezésre álló eszközeivel akadályozni és megtorlatlan kegyeskedjék, biztosítvan Nagyméltóságod, hogy a Felvidék hazafi-as társadalm, mely egyesületünkben csoportosul, mely hálaful fogja támogatni a magyar kormány min-den intézkedését, mely a nemzeti eszme és az állam iránt való tisztelet megszáradtatását, türelmetlen állá-potainkt orvoslását fogja előzni.

Fogadjon Nagyméltóságod Ministerelnök Úr mely tiszteletünk kifejezését és hazafiu üdvözlésünket.

Kelt a Felvidéki Magyar Közművelődési Egye-sületnek Turóc-Szt.-Martonban 1893. szeptember hó 12-én tartott rendes közgyűléséből.

Az egyesület nevében

Dr. Kostyenszky G. s. k. Czaus István s. k.
titkár. ügyvivő alelnök

Lapszemle.

A Národnei Noviny f. évi január hó 3-án kelt száma a következőket írja:

Megterhelve az 1893. év összes nyomorúságaival átéltük az új év küszöbét. Az 1894. év az öreg Európa majdnem valamennyi államát kivételés álla-potban — bár ennek különböző fokain — találta. Elte-kinthe valamennyi más nyomorúságtól az 1893. év majdnem mindenütt politikai pörökkel végződött s az 1894. év hatán ezen boldogtalan örökséggel kezdí pályafutását.

A barcelonai Pumafelé pör; az Aigues-mortesi vérfürdő; — Vaillant anarchista elleni pör; — a belgiumi lazongók elleni pör; — a sicíliai lazadók elleni pör, kiket a hivatalos s hatóságok túlkapási agyonnyargattak; — Svajc köztársaságának is az anarchisták ellen való fellépése; — a londoni anar-chisták manifestuma, a melyet a munkásokszályhoz intéztek s a mely azon nyilatkozatot foglalja magá-ban, hogy a munkások emancipációjáért való küzde-lemnek tovább kell folynia s hogy e harcban meg a legkétségbejött eszközök is jogosultak; — az Ava-kumovics exminiszterium elleni pör Szerbiában; — sőt még a Stambolur féle pörkomédia Bolgarország-ban Koburg Ferdinand herceg ellen intézett merénylet celszöviét ellen: mindez szomorú, nagyon szomorú sziguratúra ama állapotnak, a melyben az öreg Eu-rópa 1894. év elején van.

De monarchiánk sincs valami rózsás állapotban 1894. év elején. Itt ugyan meg nem repülnek a pumák s a pokoli gépek sem végzik a megsemmisítés s a rom-bolás munkáját: de itt is tapasztalni már, hogy az anyagi nyomor, az enklésök elvadulása, a kormányok igazságtalansága s közegeinek túlkapása; egész nép-törzsek, egyesületek s magánosokkal szemben a nyul-talanság s elkeseredés veszedelmes stádiumát nyel-ték fel.

A monarchiának tulsó felében a kormány az »extrém elemek« ellen — a milyeknek a cseh nép mostani képviselőit kiáltotta ki — folytat habortul, s ezen célból ostromállapotot tart fenn Pragaban s vidéken. Közönségünk előtt ismeretes, hogy ez tu

lajdonkép a cseh nemzet jogos vágyai s törévkései ellen indított harc.

A monarchiának ezen felében a kormány igaz-ságtalan s gyakran erőszakos eljárásával a nem magyar nemzetiségek ellen már szintén monstre-pöröz jutott a román nép vezérfejlái ellenében. A hirdetett liberalizmusra s a magyar nemzet elhiresz-telt lovagiaságra való tekintet még visszatartják ugyan az államhatalm attól, hogy a nem magyar nemzetiségek védekéire nyilvános ostromállapotot hir-dessen; de tényleg a kivételés állapot valamennyi eszközeit felhasználja, nevezetesen a román és tót védekéket.

Nagy-szebeni tudósítónk értesítéseiből ismeretes a t. közönség előtt, hogy Erdélyben de facto ily esz-közök használatnak a román mozgalom ellen, am-ilyen csak a kivételés állapot nyújt a hatalom birto-kosainak, de ott már majdnem az állami s kormány közegeinek védelme alatt valóságos kegyetlenégek játszódnak le a román nép képviselői s vezetőiél szemben. Arad s Nagyvárad bizonyítékai annak, hogy a magyar sovinsztikus aramlat erőszakoskodása s brutalitá-a nem terjedt ki csupán Erdélyre, hanem hogy szétterjesztelte »ezen hazafias kulturális műkö-désnek« módját a szorosab értelemben vett Magyar-szország földjére is.

S vajjon a mi kedves tót védekéinknek vége sza-kad-e már a tót szenvedésnek, a mely már két tized-század év óta nyomja s rongja a tót nemzetet? Min-denten elszedtek e elragadtak tőlünk s a midőn a tót nép sok helyütt ébredezni kezd s akarattal, vágyait s kívánságait kimondani akarja, az állami közegek a kivételés állapot eszközeit használják ellene, jöhetnek a tót védekékre az ostromállapot nincs sem kihi-rdatve, sem megengedve. Elégésége e tekintetben rá-mutatni a Goldperger Emma ellen folyamatba tett törvénytelen eljárásra, a be nem tiltott tót folyóra-tek s napilapok, levelek konfiskálására, a bizalmas jellegű leveleknek postán való felnyitására, a nép-gyűlések betiltására s mindarra, a mi Magyarországon e tisztán magyar éra alkotmányos életének igen szo-morú fejezetével összefügg. Minden, mindjárt legar-tatlanabb, nemcsak politikai, de társadalmi, testületi avagy személyi tót nemzeti érzelmet megnyitkozása ellen legelőszőr kezegetéssel s csúftigazgatás próbá-lnak szerencsét; s ha nem bukkannak gyava lelkekre, a megfélemlítéshez nyúlnak s a hol sem a kérdés, sem a fenyegetés nem segített: ott már az ostromál-lapot eszközeihez folyamodnak. Ime, ilyen a tót nem-zet helyzete 1894. év elején! Ezen 1894. évek is Magyarországon az a politikai planétája; sajtópörök s ostromállapot a nem magyar nemzetiségek ellen.

A legutolsó időben ugyan elég komoly hangok hallatszóttak a tekintetben, hogy ezen áldatlan ura-dokási mód fenntartása nagy veszedelmeket rejt ma-gában a hazára s annak polgáira nézve, hogy jó lenne egyetértésben s testveri szeretetben élni, de ezen hangok csak a pusztában elhangzó szavak ma-radnak.

Vajjon az 1894. év jobboldalától hoz-e e tekintet-ben? Manapság nincs szerencsésök a profétának. Mi csak bizonyos elégtétellel neheztük a jobb aka-rat jelenségeit s meríthetünk belőlük nyelvünk s nemzetünk jogaiért vívott további s erőteljesebb küz-delmünkhez erőt, mert bármiké fejlődjenek is a dol-gok az 1894. év is valamennyiünknek — a tót nemzetisé-giainak — ismét csak a küzdelmek éve lesz. Türe-leme, kitartásra, aldoztakészségre van szükség, nem szükség van erőkre!

Boldog új évet kívánunk, kívánjuk valamennyi hívőknek tiszta tót szívvel.

Van valami megnyugtató e cikkben. Annak kon-statálása ugyanis, hogy míg Európa-szerite nagyobb társadalmi bajok várnak orvoslásra, hazánkban csak

lunk, olykor-olykor kiváncsian tudakozva, hogy tudom-e már a felet, s ha nem, hat a harmadrészet, vagy talán már az egész megyen.

Másnap elmentünk Nyaradyékhoz. Örültek jöve-telünknek. A zongorához ültettek, s művésznék decla-rááltak.

A harmadik nap vártuk az öreg urat. Későn volt az ebéd, mert úgy terveztük, hogy két óra lesz mire megérkezik. De hasztalanul vártuk, mert a majoránna metélt, az ő kedves étele is elhült, s ő mégsem érke-zett meg. . . Talan estére jön! Vartuk tehát a vacso-rával, de akkor is hasztalanul vártuk. . .

Éjjel kétségbe esett nő sírás érzéztett fel ben-nünket első álmunkból. Onnan hallatszott, abból a szo-bából, melyet a mienköl az öreg úrnak ügyvédi irodája választott el. Az asszony sírt.

— Armin! Armin! miért hagytál itt, örökös elha-gyottságban, gunnyára az embereknék? Mi okod le-hett, hiszen szerettelek! . . .

A hold oda kün elbújt egy sötét felhő mögé, s öreg esőcseppek remesen kezdtek kopogtatni az ablakot. A másik szobából kihallatszott a sírás.

— Oh! Armin! Armin! be nagy lehet a vétünk, hogy ily irtozatosan takoltat az eg! . . .

A konyhában két cseléd beszélgetett csöndes, el-fojtott hangon:

- Kifolyt a vére.
- Hat hol lótte agyon magát?
- Kovács mellett az erdőszélen.
- Mikor?
- Ma este, napnyugtakor.

— Ki vette észre?

— Az erdő-őr épen arra járt, látta, a mint a pus-kaját töltötte, de nem zavart semmit, s látta azt is, amint elesett. Épen a zivert talalta.

— Jó lövő volt, most hasznát vette.

— Rögön meghalt.

— Hol fekszik?

— Bevitték a pusztára, a rokonokhoz.

— Hat azok mint vannak?

— Nagyon siratják.

— Hagyotte-hátra, valamit?

— Egy levelet.

— Mi van a levélben?

— Hogy valakivel sorsot húzott az életre, halálra, s ő húzta a feke e golyót.

E közben bementünk a szép asszonyhoz, hogy együtt zokogjuk fel vele faldajmunkat . . .

Bah faldajmal percek voltak azok, mikor a szép asszony átkarolva mindkettőnköt, fűdöklő hangon pa-naszolta el: nincsen jó bacsí többé, kis gyermekeim, meg kellett neki halnia! . . .

Sötét banatunkban, mit a szép asszonnyal együtt érezünk, csak egy volt előttünk világos: hogy miért volt az öreg ur mindig oly búskomor?

Az egyik problema tehát meg lön oldva.

A másikat tizenöt év múlva oldotta meg egy uti tarsam, kivel a Pécsről Mohács felé vívó személyvonat találkozott.

Havas, novemberi nap volt, mikor az embernek

valaha átélte legfajobb emlékeit szokta felidézni az em lékezett.

Köponyegembe burkolódva, némán hűzötám meg a vasuti kocsí egyik sarkában, törülgetve a veritékes ablakot, hogy láthassam azt a néhány hölöt, melyek egymással mintegy versenyezve szálltak a Dráva fele, es hogy megszámlálhassam azt a néhány hatalmas hö-pelyhet, melyek a tének előhírnökéinként, mint kicsi fehér pillangók szálltak a dércsipe nyüzgetre.

Egyedül voltam a kocsiában. Körültem mysticus felhomály, s unalmakkól, egyhangú dübörgés, de oly jól esett most e kísérteties magány, melyben csak gondoltam, de nem gondolkodtam, éreztem, de nem szenvedtem, csak néztem egykedvűen, pihenő idegek-kel a pécsi gyarak és gőzmalomkemenyiből feltörő s az ősi nedves, ködös légáramlattal tusakodó füst-felleget, mely a szürke eget feketére festette.

Az uszoghi állomásnál uti tarsam akadt.

Egy magas, száraz, sapadt és besésett arcú, s mintegy negyven év körül jaro férő, aki lassan nyitotta fel az ajtót, s előbb tornozbort fejt dübörgés be azon, majd maga is lassú, zajtalan és elasztikus léptekkel be-jött. Batoratlan mozdulatokkal foglalt helyet az ellen-kező szögletben, s azon ponttól kezdve, melyben meg-pillantott, bizonytalan tekintetét mintegy öntudatlanul rajtam felejtette. Öfomszínű szemei, mint két csiszol-latlan üveg-darab meredtek ram az érintés öszülő ko-romfekete hajzat alól. Majd, mintegy hirtelen elhata-rozásból hoztam szökött s magat majdnem túlzott udvariasággal, idegesen meghajta, s záraz, csontos ke-zeit határozatlan mozdulattal felem nyújtotta.

(Végo következik.)

a túlzó nemzetiségek által szított elégtelenséggel találkozunk sporadice. Ez a cikk is beismeri. S ez sokat jelent. Mert eddig hazánk volt az, melyet oly bágyekeztek elenségeink feltünteltek, mintha ez a társadalmi bajok, ferdeségek, könyvések s egyéb káros tünetek konglomerátuma volna; oly szerencsétlen ország, melynél szerencsétlenebb nincs e föld kerék-ségén. S most, az új év hajnalának derengésekor más színben ragyog elő a színlátszó igazság. Van minden országnak hája, majdnem mindegyik ország kormányának speciális nehézségeivel kell megküzdnie s a hazánk földjén mutatkozó nemzetiségi elégtelenség még nem olyan győgyíthatatlan betegség. Ez csak időközönként jelentkező járvány, melyet a kifele gravitáló nemzetiségi izgatók támasztanak, a midőn szélesedő uralkodik az országban, vagy pedig más fontosabb ügyek elvonják a kormány figyelmét a keletkező veszedelem bacillusainak csirájában való elfojtasától. Az indifferenzizmus, nembánóság s a helyzet nem ismerése kétség kívül veszedelmes epidemikus jelleggel adhatnak e bajnak, de — hála érte a gondviselésnek — a támadható veszedelem még elég korán vételet észre. S míg más országokban a fegyveres erő erélyes igénybe vétele vált szükségessé, nálunk ez időszert ennek szükségse fenn nem forog. A nyugalmat, a békét, a testvéri megférhetőséget csak hirtérve s anyagi haszonra szert tenni akaró nemzetiségi ultramontanok bontották meg, a kiknek rugnyapalódásait a fennálló törvények határain belül kikapcsolással szerezhet megfékezni. S hogy a magyarság hajlandó jóakarattal, honfűi szeretettel megoldás elé vinni a nemzetiségi kérdést, az láptenyomon fényes beigazolást nyer. Persze, a jóindulatot most már úgy szakmányolni ki, a mint azt a hirtérű román »Memorandum« szerző megkísérelte, törvénybe ütközött vétséget képez. Tagadhatatlan tény azonban, hogy az ilyenek megtorlásában is nem a bosszúállás rítz érzelme vezérli a magyart, hanem egyelő az azon jóindulat, a melylyel az ártatlan, jóhiszemű népet a bekövetkező tévedéséért megóvni akarja. S ez tán inkább meleg ismerésre, mintsem ócsárlásra méltó hazafias eszelekedet. Ha megvoltunk békében, csendben, egytérítésben eddig, miért ne lehetnénk a jövőben is? Ezt azonban nemcsak a magyarságnak kell akarnia, de a más nyelvet beszélő honpolgárok összességének is, mert enélkül dugába dől a szép törekvés. Hogy azonban a beálló új évben továbbra is a régi uton fognak haladni a lelkiismeretlen izgatók, ezt sejtetni lehet a fenti cikk végso szakaszából, a melyben a további erőteljesebb harchoz bizonyos elttököl buditás foglaltatik. Azt hisszük, az ilyenek nem fojnak az óhajandó nyugalmat, békét megteremtési s ha majd a háborgókra lesújt a kard, ne tulajdonítsák ezt az üldözés, sunyargatás, brutálisát művésnek — de egyes egyedül: a megérdemelt büntetésnek.

HIREINK.

— Szilveszter-estül Turóc-Szent-Mártonban. A Turóc-Magyar Olvasó Egylet« színiugyi bizottsága ápril december 31-én rendezett Szilveszterest nem remélt módon sikerült. Az est kezdete 8 órára volt jelezve, azonban már 1/2 órákor annyira el voltak foglavlva az almai iskolák nagy termében felállított asztalok, hogy az azutan érkező vendégek számára újabb asztalokat kellett felállítani. Jelenvolt a turóc-szent mártóni magyar közönség csaknem teljes számmal, de a vidék is szépen volt képviselve; jöllehet ezáltal is távol tartottak magukat többen egy a helybeli, mint a közelvidékiek közül, kiknek a mulatságon okvetlenül illet volna rész venniük. Mert manapság egy all a Jolag Turócmegyében, hogy van magyar part — bár még szervezetlenül, — és egy jól fejelemzett tót part. S ezáltal a véletlen úgy hozta magával, hogy mindkét pártnak Szilveszterestéje volt. A tótok az effele mulatságokból sokadalmat verbuválnak össze s így természetes, hogy a magyar közönségnek is hivatasára tudatában kell lennie. Már pedig ez alkalommal is az tñnt ki, hogy többen nem tudnak felemelkedni a magyar hazafias kötelezettségek piederstájára, holott nekünk minden magyar emberre szükségünk van s így jogosan kívánhatjuk, hogy lehetőleg minden mozgalmunkban részt vegyessenek. Azokról ezáltal nem is szólnunk, a kik sem egyik, sem másik pártához nem esztalokoztak ez ideig. Megjegyzék azonban, hogy figyelemmel tartottuk a két szék között nyugodtan üldögéleket s ha velük szemben nealantlan éreztetők a jövőben neheztelésünket, ezért ne boszankodójanak, ók maguk szolgáltatták számunkra a carte blanche-t. Ezen kis kitérés után visszatérünk a mi kedélyes Szilveszteresténkéhez. A jelenvolt vendégek száma megközelítette a kétszázat, kiket a szórakoztató előadások és tréfas mutatványok mindvégig új kedély-hangulatban tartottak. A változatos programmban résztvevők közül kiemeljük Gajary Henriettó, Lehoczky Ella, és Szentmiklósy Irén urhölgyeket és Derszib Béla urat, mint a kik kellemes hangjakkal és szép dalaikkal gyönyörködtek a közönséget, továbbá Fischer Armin urat, a ki sikerült akrobata-mutatványokat produkált és Révész Lajos urat, a ki komikus előadásával aratótt tetszést. Az előadásoknak 11 órákor lett vége, amikor a fiatal-ság táncra perdült, és kiki a táncnak és látványosság-nak hódolt, s már-már megfedekezett a nevezetes 12 óráról, mely az 1893 at a 1894-től elválasztotta, midőn Lehoczky Vilmos országgy. képviselő jelezte a válságos forduló-pontot. Erre megerezték a szokásos újvi gratulációk, majd ismét tanc következett, mely reggeli 4 óráig tartott. A mulatság sikerülte a míg egyrésztől a színiugyi bizottság által kirendelt rendezőknek köszönhető, addig más részről a közreműködőknek is nagy érdemük van a siker teljességében. Végül megemléke-

zunk a mulatság fényét és sikerét nagyban előmozdító hazafias közönségünkről is, kérve, hogy a jövőben se vonuljon vissza, ha arról lesz szó, hogy magyarságunkat kimutassuk.

— Jókai-ünnepély Turóc-Szt.-Mártonban. A turóc-Magyar Olvasó-egylet és társaskör színiugyi bizottsága, Jókai Mór ötven éves írói munkásságának jubileuma alkalmából, január hó 6-án, ünnepélyt rendezett a turóc-i jótékony négyelet által kezeltelő »Jókai-alapítvány« javára. Ezen ünnepélynek programja ez volt: I. Ünnepi megnyitó beszéd, elmondta Boldis Ignác. II. Jókai Mór, alkalmi költemény, Komocsy Józseftől, szavalta Szentmiklósy Irén. III. Utcazölgletén ül a csónka Hős, Jókai Mórtól, szavalta Tirts Béla. IV. Berckizet Árpádnak »A bálkirálynő« című egy felvonásos vígjátéka. Szereplők: Révész Lajos (Füleky Belizár), Fekete Miklósné (Füleky Belizár neje, Natália), Lehoczky Ilona (Jozefin, leányuk), Ordódy Aladár (Szabó Elemér), Derszib Béla (Fodor Taszilo), Darnay Péter (Temesi Laci), Kiss Jenő (Gyarmathy Pista), Tomcsányi János (Kereszti Ábris) és Uhlárik Szende (Jean). Az előadást néző követte. Az ünnepély sikerét s a szereplők érdemeit jövő számunkban fogjuk részletesen méltányolni.

— Felkérteünk az alábbi sorok közöttelére, a mit annál nagyobb készséggel teszünk meg, miután a Szilveszter-estől hozott tudósításunk némileg mi is ezen álláspontot foglaltuk el: »Tekintetes Szerkesztő úr! Azon reményben, hogy sziveskedik soraimat becses lapjában közzéteni, bátorodom felkeresni levelemmel. Már régóta különöse: tñnt fel előttem, hogy társadalmunk néhány tagja, a legnagyobb óvatossággal iparkodik elpárlástolni társadalmi hova tarozósságot, a mi szerintem — tekintve csekély számukat — egyáltalán nem engedhető meg. Ezért hívom fel a Szerkesztő ur becses figyelmét s vele egyetbe az egész magyar társadalmat, hogy azokkal szemben — kik némely esetben a magyar társadalom tagjainak vallják magukat, esetleg a magyar olvasó egyletek tagjai —, használjanak olyan hangot, mely észre vesse velük, hogy nincs oly körülmény, mely igazolná a magyar társadalom összejjevételéről való elmaradásukat akkor, midőn a »Dom«-ban, ugyanazon időben tartandó mulatságon olyan jól érzik magukat. Íppen ilyen esetek történtek az elmúlt Szilveszter estén is. Meglátogatának bennünket néhányan a polgári iskola nagytermében, de csak azért, hogy port hírtessenek a szemünkre, mert 11 órákor elhúzóva, csak ládjaikkal egült, a »Dom« kedves, üdítő termet ke-resték fel, hogy az új év első perceiben ott kívánhas-sanak egymásnak sok boldogságot a jövőre. Ez nem jöl van el. Egy nem a boldogság kívánást értem, hanem ott-letüket. Vagy tartozzanak hozzánk, feltűnő, vagy ne ámissák magukat azall, hogy őket a magyar társadalmi tapjának tartják, hanem legyen anyik erkölcsi bátorságuk nyíltan bevallani, hogy ók a »Dom«-ba való- lók. Nem akarok ez esetben az illetők neveivel a nyilvánosság elé lépni, mert azt hiszem, ez az első eset, hogy ottan való megjelenésük tudomásul vétetett s talán alaposabb megfontolás után nem is jelentek volna ott meg; másrésztől pedig azt hiszem, be fogják látni, hogy igazam van s nem adnak többé okot a levélírásra, melyben észrevételeimet elpanaszoljam. Azon reményben, hogy soraimat megértik a kiknek az szánva volt, maradtam a Tekintetes Szerkesztő úrnak alázatos szolgálja

— Szilveszter-estély Zolyomban. A zolyomi közönség lelkesítve a múlt évi siker által, az idén is vidám mulatsággal búcsúzott el az öreg estektől és köszöntötte jökedvően az újat. A lelkes animálód dolgozó rendezőség nem ismert fáradságokat, hogy a megjelölt társaságnak válogatott műsor által, mely a vidám hangulatú táncot megelőzte, kellemes és szórakoztató élvezetet nyújtson. A műsor a következő pontokból állott: Mozart »Titus« nyitánya, Pohl »Rosa und Röschen« »Magyar egyveleg« zenekari számok kitűnő előadásában különösen dr. Selymes Sándor, Rész Berta-lan, Berinszki Vencel és Baumgarten József urak váltak ki gyakorlott hangszerkelés és szép nancrozás által. Szvoboda Ida kisasszony bravuros zongora számai kiválóan sikerültek. Bámulatos újtechnika, szabatos előadás ragadta el a közönséget. Különösen a »Magyar ábránd«-ot Zimay töl igaz magyar érzéssel, hűvvel adta elő a kisasszony. Kedves, elragadó kedvességgel, Sebestha Róza kisasszony Szécsy »Bal után« című magánjelenetét adta elő. Meglátszott az egész előadásból, hogy a kisasszonytal tehetség, szorgalommal párosul. Morvay Gyula, Kiss József »Gyilkos harang« című balladáját szavalta, kelő hangfetéssel, s hatásos előadásával egész tragédiát rögtönzött a közönség elé. A zolyomi »Dalárdá« Lohengrinből a »Nasz indulót« és egy »Magyar egyveleget« kitűnő gyakorlatossággal és verval adott elő. Szellemi csemegéül Morvay Gyula a zolyomi helyi viszonyok nehézségeit kitűnően jellemző coupletát adta elő. A szűnni nem akaró taps miatt többször kellett azokat megismételni a jelenvolt városi atyák nagy bosszuságára. Az első négyest 30 part táncolta. A fényes közönség virradtig maradt együtt és csak lassan szoltt szét, magával víve egy kellemesen eltöltött est emléket.

— Tűz. Turóc-Szt.-Mártonban január hó 4-én reggel 4 órákor a város északi kijáratánál levő első ház istállója kigyuladt s az éppen akkor duhngó északi szél hatalmas csomokban dobálta tova a hatalmas üszköket. Szerencse, hogy a háztetőtől hó fedte, mert különben az egész város lángok martalékává lett volna. A tűzoltóság a nagy hidegben gyéren volt képviselve és így a priekapói tűzoltóságnak ideje korán történt megjelenése nagy segítségére szolgált a helybelinek. A tűz oltása kölömben lehetetlen volt, mert a tűzfecskendők a nagy hidegben nem voltak alkalmazhatók. A tűzoltóság kénytelen volt tehát a szomszédos házak

megmentésére szoritkozni, s erélyes védekezéseiknek köszönhető, hogy csak a kigyuladt istálló égett el a benne volt lovakkal és tehennel együtt. A tűz mint értesültünk a gazda vigyázatlansága folytán keletkezett. Ugyanis reggeli három órártában petróleum lámpa világításánál adott takarmány jóságainak s míg 6 került-fordult, a lámpa feldűlt s legott lángot fogott az istálló bejese, s oly hatalmasan terjedt, hogy lehetetlen volt a bent levő állatok megmentése.

— Eljegyzés. Schwarz Kálmán turóc-szent-mártoni fűszer-, csemege és déli gyümölcskereskedő múlt évi december hó 31-én váltott jegyet Léneret Mariska kisasszonnyal Zolyomban.

— A Zsidóság és a millénium. A nagykiindai zsidóság körében jó terv merült fel arra nézve, hogy a magyar zsidóság miképen járuljon hozzá a maga részéről a millénium megünnepléséhez. A terv, az ország összes anyakönyvi kerületi hívják fel a zsidóság tömege nevnyagyorítására, úgy hogy az ezredik esztendő ünnepe magyar legyen név szerint is az egész zsidóállású polgárság.

— A tél január hó első napjaiban egész szigorúsággal köszöntött be a felvidéken.

— Rozsavölgyi és társa budapesti cs. és kir. szabadalmazott zenemű-kiadócskó összes kiadványai rak-táron vannak és mindig kaphatók Moskóczi F. könyv-és zeneműkereskedésben, Turóc-Szt.-Mártonban.

Irodalom.

— Nemzeti Iskola. Benedek Elek tanügyi hetilapjának, a Nemzeti Iskola-nak megjelent az első száma s mint a mutaványszám, ez is rendkívül gazdag, érdekes és aktuális közleményekben. A Nemzeti Iskola az egyetlen tanügyi lap nálunk, mely tanároknak és tanítók-nak egyként szolgálja erkölcsi és anyagi érdekeit s a közoktatás minden ágával foglalkozik a legalsó foktól a legfelsőig. Cikkjei közül kiemeljük a következőket: Egyesült erővel, Benedek Elektől. Az orsz. középkorolai tanár-egyesület reformja, Hegedűs Páltól. Nyugdíjtörvényünk F.-től. A székes főváros tanári és tanítói O.-tól. Krónika (tanár és miniszteri tanácsos) B. E.-től. Higány-úr, tárcsa Gaál Móztól. A lámpás, regény a tanítói életből Gardonyi Gézától. Végül udonságok stb. A Nemzeti Iskola előfizetési ára egész évre 4 frt. Kiadó-hivatal: Liliomutca 35. Melegen ajánljuk a kitűnő újságot a tanarok és tanítók-nak.

— Falusiak Lapja« lesz a címe annak a népies gazdasági hetilapnak, amelyet Budapesten a »Hazánk« irodalmi vállalat és nyomdai részvénytársaság a földmivelési miniszterium megbízásából ad ki 1894-ik évi január hó 1-től kezdve. Az új lap — amelynek felelős szerkesztője Rombay Dező, a bácsmezei gazdasági egyesület volt titkára — hivata levő a népirodalom terén régen nélkülözött hiányt pótolni. — Rövid, minden ízében nemzeti irányban tartott politikai cikkeket közöl minden száma, amelynek azonban főtartalmát gyakorlati, népies nyelven írott gazdasági cikkeik fogják képezni a mezőgazdaság, kertészet, szőlőművelés minden ágából. A lap négy kiadásban: magyar, német, tót és román nyelven jelen meg, s magyar példány az ország összes községeknek ingyen küldetik meg. A nemzetiségi nyelvű községeknek ezen kívül meg küldeteni egy példány a saját anyanyelvükön is. A »Falusiak Lapja« tehát nemzeti és mezőgazdasági ügyeket van hivata szolgálni és így kívánatos, hogy az illetékes elemek a nép körében minél inkább terjeszék. — Földbirtokosok, uradalmak pedig ilyen helyesen tesszik, ha az olcsó hosi lapot fel-ügylező cseledek részére megrendelik. — Előfizetheti a »Hazánk« irodalmi vállalat és nyomdai részvénytársaságnál Budapest, Köztelek. Előfizetési ára egy évre 2 frt, félévre 1 frt, negyedévre .50 kr.

HIRDETESEK.

Asszonyi szépséget

szappannal való mosás által kapni, lehetetlenség; a becsi Parfumerie Equitable »lilomte«-szappana azonban egy készítmény, mely kitűnő tulajdonságai miatt egy divat-asztalon se hibázék.

Darabonkénti ára 35 kr. Kapható: Turóc-Szt.-Mártonban: Moskóczi Ferencnél. Körömböcnyán: Gontko J.-nál.

A Richter-féle Tinct. Capsici comp.
Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hirtérűen örvend. Ezen fájdalomcsillapító beodrósztés valamennyi községy, és az agyagszagban szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlott emlékeztető hova. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbízhatóbb hátszér általános kedvelt és emellett fogva már további ajánlásra nem szorul.

Cselekyi ára, üvegonként 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr. vagonlatoknak is lehetővé teszi, ezen kitűnő hátszérnek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a »Horgony« védjegyre ügyelendő, nehogy utaztatott adának, mert csak a városi Horgony-nál ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszerár-tárhoz: Richter gyógyszerárta »az arany országhoz« Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapestben.

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár
BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.
»zum goldenen Reichsapfel.«

Vértisztító labdacsok. ezelfű általános labdacsok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csaknyug alig létezik betegség, melyben ezen labdacsok csodás hatásukat erőszerezsen be nem bizonyították volna. Évezredek óta ezen labdacsok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsok háziszertől ajánlatnak és ajánlattan minden oly bajknál, melyek a rossz emésztés és székrekedésből erednek: mint epa-zavarok, májbajok, kökötök, vértelések, angyar, költelenség a hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságukal fogva kitűnő hatással vannak vérzsérgységre s az abból eredő bajoknál is: így sápkórna, idegességből származó fejfájások stb. Ezen vértisztító labdacsok oly könnyen hatnak, hogy a legesékélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetőek.

A számtalan hálaíratból, melyek a labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészséggük visszaszerzéséig az őn hozták intéztek, ezen helyen csak néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsok egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. Április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekerest az ön föltűnőhatatlan vértisztító labdacsóiból utánvéttel. Fogadjon ez uton is a legmelyebb köszönetemet labdacsai csodahatásáért. Máradok teljes tisztelettel
Pawlisik Ferenc, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Flódnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.
Tekintetes Ur!

Isten akaratá volt, hogy az Ön labdacsai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezenel megírom: Én gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék ha ön csodálatos labdacsai engem nem mentették volna meg. Az isten áldja meg önt ezért erőszerez. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknál is egészségük visszaszerzésére segítségül szolgáltak.
Knihe Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.
Mélyen tisztelt Ur!

A legfőbb köszönetemet mondok ezenel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illeto 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egyként le is mondott, midőn véletlenül egy dobot kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsóiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen gyógyult.
Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. március 27-én.
Tekintetes Ur!

Alóirrott ísmételnék kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsóiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacsok értékeit felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedők legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására ön ennel felhatalmazom. — Teljes tisztelettel Hahn Ignac.

Gutschdorf, Kolbach mellett, Szilázia 1888. okt. 8-án.
T. Ur.

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsóiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni szivesedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsáinak köszönetem, hogy egy gyomorhajót, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legfőbb köszönetemet kifejezem, — vagy tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsok csakis a Pserhofer J.-féle az »arany biróalmi almához« címzett gyógyszerárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készítenek valódi minőségben, s egy 16 szem labdacsot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentelen utánvéttel küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldtek el.

Az őszeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltek) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatá- u legjobb szer minden köszvényes és csúszs bajok m.: gerincagybántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fűfájás, fűszagatás stb. stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szecével 2 forint.

Általános tapasz Steudel tanártól Útés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjukkac, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ly bajknál, mint külön szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalszam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajcar. Bérmentve 65 kr.

Útifejedv, egy általánosan ismert kitűnő háziszér hur- rut, rekedtség, göröcs köhögés, stb ellen. 1 üvegcské ára 50 kr, 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppnek), megfontolt gyomor, rossz emésztés és mindennemű al- testi bajok ellen kitűnő háziszér. 1 üvegcével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-től. Kitűnő háziszér a rossz emésztés minden következményei, u. m. fűfájás, szűkítés, gyomorgöröcs, gyomorhűv, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalszam, 1 üveg 50 krajcar.

Por a labirizásd ellen. Ezen por megsűnteti a képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajcar.

Golyva-balszam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 65 krajcar, 4 krajcar, bérmentes küldéssel 65 krajcar.

Helső vagy egészség-só kitűnő gyógyszer, gyomor- hurut és minden a ren- detlen emésztésből származó bajknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osz- trák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógy- szereszeztől különlegességek raktáron vannak, és a kész- letben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzethetnek. — Postai megrendelésre a leggyorsabban eszközöltenek, ha a pénzüszeg előre beküldetik; nagyobb megrende- sék utánvéttel küldetnek. — Bérmentve csakis oly eset- ben történik a küldés, ha az őszeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. 12-2

LE GRIFFON
echt französisches Papier
MAN BEACHTE DIE MARKE
HÜTE SICH VOR ALLEN NACHAHMUNGEN
DAS BESTE
GESUCHTESTE
der-Gesundheit zuträglichste
CIGARETTEN PAPIER

16 kiállításon kitüntetve!

Különlegesség: Barack-cognac.
ajánlja kitűnő gyártmányú

cognac-jeleit,
melyek tiszta borkivonatból készülnek s jelességükert 16 kiállításon kitüntetve lettek és orvosi tekintélyek által legmelegebben ajánlattanak.

Különlegesség: BARACK-COGNAC.
Kapható: Turóc-Szt.-Mártonban, Schöllész L. urnál. Liptó-Szt.-Miklóson, Weiser Gyula urnál. Trencsénben, ifj. Uzsnay József urnál és minden előkelő hazai fűszerüzletben.

Minta kívánatra ingyen!
Vetkedhetik a francia gyártmányok bármelyikével.

Az első alföldi cognacgyár részvénytársaság Kesztemén

Kivánatra minta!

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAP 1894. ÉV FOLYAMÁRA.
Megjelen minden vasárnap, díszes kiállításban, tetszetős borítékkal.

A »Képes Családi Lapok« a legelterjedtebb, legdiszesebb s legolcsóbb képes hetilap, a mely szívet és lelket nemestől, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar művelt olvasóközönségnek.

A »Képes Családi Lapok« a legmagasabb irodalmi nívón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangú írói és írónői tömörülnek; így az 1894. évi első szám következők iróitól hoz közleményeket: JOKAI MÓR: »Hogy is volt ez a dolog?« (Beszély), BENICZYK BAJZA LENKE: »A sors kokcsaja« (Regény), TOLGYESSI MIHALY: »A gyémánt gyűrű« (Humoroszok), P. CSORBA ÁKOS: »A Bosphorus partján« (Rajz), STILLER tanár: »A fűzőről« (Orvosi cikk) stb. stb. Költeményeket írtak e számba: KOMÓCSY JOZSEF, VARSÁNYI GYULA, FELEKI SÁNDOR dr. A regény melléklettel LAUKA GUSZTÁV írta, címe: Pásztorútes és lidércfőny. — A képek az új év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdekét kölcsönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények írónak arcképeit, s sajátkezü aláírásait is veszi az olvasó.

A »Képes Családi Lapok« évenként, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangú írók tollából.

A »Képes Családi Lapok« két hetenkiut megjelenő melléklapja, a »Hölgyek Lapja« háztartási és divatrésszel ellátva, teljesen nélkülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A »Képes Családi Lapok« a fentebb említett szöveg között megjelenő regényeken kívül évenként, több önálló, eredeti, beküldhető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

Számtalan előnyök dacára, a »Képes Családi Lapok« nak a »Hölgyek Lapja« című divat- lappal és Regénymelléklettel együtt, előfizetési ára csak egész évre 6 frt, felelve 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési penzsek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona-utca 20 szám küldendők, amely kivánára mutatóvány-számokat díjtalanul küld barkinek, ha az irant levelezőlapon megkerestetik.

Aki az egész évre szóló 6 frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és posta-szállítási díjjal egész évre beküld, annak 4 regényt; aki félévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjat küld be, annak 2 regényt, s aki 1 frt 50 kr. negyedévi előfizetési díjat s 20 kr. csoma olási és postadíjat egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlja és díjmentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala
Budapest, V., Nagykorona-utca 20.

Specialista sérvkötköben.

Keleti J. sérvkötkész és orthopádiai gépek gyára Budapest, IV. Koronahéreg-utca 19. (Szer- viták palotája).

Ujdonság!
Keleti-féle gummi-sérvkötké, a pe- lották teljesen a sérv- kére idomíthatók, szarvasbőr védővel és biztossági övvel. Árak: egyoldalu 6 frt, két- oldalu 12 frt. Suspensorium, haskötké (clasi- kus) gummi gőcsöt hársanya hártató, orthopádiai müteges fűző, müteges és kezek lábak.

Gummi!
Egyedüli képviselö Ausz- tria Magyarországon a leg- nagyobb különlegességekben felülmúlhatlan párisi gyárnak: »P. Hergersonn & Fils.« Jótállás mellett valódi párisi gummi és hal- hólyag tucaja 2-6 frt. Bouts americans 3-5 frt. Pely-Porus 180-250 frt. Ballato de femmes 450-7 frt. Megrendelésüket diszcreten és gyorsan eszöközl.

Keleti J. sérvkötkész és orthopádiai gépek gyára Budapest, IV. Koronahéreg-utca 19. (Szer- viták palotája).

Képes arjegyzéket ingyen és bérmentve.